

Aangekomen in een tijd.....

Het doet er niet toe, hoe oud of jong je bent.
Wij zijn allemaal aangekomen in een tijd,
waarin we als mensen uitgedaagd worden.
Uitgedaagd om onze waardigheid te behouden,
uitgedaagd om elkaar niet te haten,
uitgedaagd om emoties niet de overhand te laten nemen,
uitgedaagd het goede te blijven zien in elkaar,
uitgedaagd om in de " I have a dream" te blijven geloven.

We zijn aangekomen in een tijd,
waarin we voor moeilijke gesprekken staan met elkaar,
waarin het veel van ons zal vragen
om ons niet te verlagen naar hen, die ons uiteen drijven,
waarin wij elkaar moeten blijven ontmoeten,
waarin we elkaar moeten beschermen.
We zijn aangekomen in een tijd
waarin WIJ SAMEN met elkaar het antwoord zijn en niet meer de vraag.

Dat brengt me naar het het antwoord op rassendiscriminatie.
Het komt dicht aan je huid, als je met vluchtelingen te maken hebt.
En ook aan de vluchteling zelf.
Het volgende gedicht heeft veel indruk op mij gemaakt

Maar ik ben geen vluchteling
want ik ben niet gevlucht.
Ik ben weggewaaid, als een blad van een boom.
Er is in ons land
een verschrikkelijke wind opgestoken;
een wind vol vuur en verkrachting.
En op 'n dag,
op een dag die ik me niet meer herinner,
op een dag die ik mij niet meer durf te herinneren, ben ik weggewaaid.
Wie zou er uit zich zelf vluchten
Wie zou er uit zich zelf
Z'n eigen huis, z'n eigen stad, z'n eigen land
z'n eigen familie in de steek laten
En dan ergens aankomen waar je niet welkom bent?
Vluchtelingen zijn nooit welkom
Dat weet iedereen
Dat heeft de geschiedenis al zo vaak bewezen.
Waarom dan een langzame dood in een vreemd land
als je op de drempel van je eigen huis ook kunt sterven?
Vluchtelingen bestaan niet.
Ze zijn als een weggewaaid blad aan een boom.

Zo voelt dat: een weggewaaid blad aan een boom.
Vluchtelingen of mensen met een andere huidskleur, een andere cultuur, een andere godsdienst,
Het zijn allemaal mensen, zoals jij en ik.
"Iedereen is van de wereld en de wereld is van iedereen", zo zong Thé Lau,
We zijn nu aangekomen in een tijd, daar antwoord op te geven en er naar te leven.

Dat kost burgermoed, maar het is wel waar te maken.
We zijn aangekomen in een tijd met 2 borden: Een stopbord en een richtingwijzer.
Laten we kiezen voor de richtingwijzer, dan kan er iets goeds openbreken.
Laten we drie woordjes tot ons doordringen:
leder mens telt, leder mens telt. leder mens telt
Dat maakt verbinding, geeft moed en liefde.
Laten we ons daartoe uitdagen dag in dag uit.

Zr. Josephine.